

Księga Ezdrasza

Rozdział 1

1. Roku pierwszego Cyrusa, króla Perskiego, aby się wypełniło słowo PANSKIE z ust Jeremiaszowych, wzbudził JAHWE ducha Cyrusa, króla Perskiego, i puścił głos po wszystkim królestwie swym, i na piśmie, rzekąc: 2. To mówi Cyrus, król Perski: Wszystkie królestwa ziemskie dał mi JAHWE Bóg niebieski i ten mi rozkazał, abych mu zbudował dom w Jeruzalem, które jest w Żydowstwie. 3. Kto jest między wami ze wszystkiego ludu jego? Niechaj będzie z nimi JAHWE Bóg jego! Niech idzie do Jeruzalem, które jest w Żydowstwie, a niech buduje dom JAHWE Boga Izraelskiego (on ci jest Bóg), który jest w Jeruzalem. 4. A wszyscy inni po wszystkich miejscach, gdziekolwiek mieszkają, niech go podpomagają mężowie z miejsca swego, srebrem i złotem, i majątnością, i bydłem, oprócz co dobrowolnie ofiarują kościołowi Bożemu, który jest w Jeruzalem. 5. I powstali przedniejsi z ojców, z Judy i z Beniamin, i kapłani, i Lewitowie, i wszelki, którego Bóg ducha wzbudził, aby szli budować kościół PANSKI, który był w Jeruzalem. 6. I wszyscy, którzy byli w okolicy, wspomogli ręce ich naczyniem srebrnym i złotym, majątnością i bydłem, sprzętem, oprócz tego, co z dobrej wolej ofiarowali byli. 7. Król też Cyrus wyniósł naczynia kościoła PANSKIEGO, które był pobrał Nabuchodonozor z Jeruzalem i położył je był we zborze boga swego. 8. A Cyrus, król Perski, wyniósł je przez ręce Mitridata, syna Gazabar, i odliczył je Sassabasar, książęciu Judzkiemu. 9. I ta jest liczba ich: Czasz złotych trzydzieści, czasz srebrnych tysiąc, nożów dwadzieścia i dziewięć, 10. kubków złotych trzydzieści, kubków srebrnych drugich czterzy sta i dziesięć, inszego naczynia tysiąc. 11. Wszystkiego naczynia złotego i srebrnego pięć tysięcy i czterzy sta; wszystko wziął Sassabasar z temi, którzy wyszli z przeprowadzenia Babilońskiego do Jeruzalem.

Rozdział 2

1. A synowie krainy ci są, którzy wyszli z poimania, które był przeniósł Nabuchodonozor, król Babiloński, do Babilonu; i wrócili się do Jeruzalem i Judy, każdy do miasta swego. 2. Którzy przyszedli z Zorobabelem, Jozue, Nehemia, Saraja, Rachelaja, Mardochoj, Belsan, Mesfar, Begwaj, Rehum, Baana. Poczec mężów ludu Izraelskiego: 3. Synów Faros, dwa tysiąca sto siedmdziesiąt dwa. 4. Synów Sefatia, trzy sta siedmdziesiąt dwa. 5. Synów Area, siedm set siedmdziesiąt i pięć. 6. Synów Fahat Moab, synów Jozue: Joab, dwa tysiąca ośm set dwanaście. 7. Synów Elam, tysiąc dwie ście pięćdziesiąt czterzej. 8. Synów Zetua, dziewięć set czterdzieści pięć. 9. Synów Zachaj, siedm set sześćdziesiąt. 10. Synów Bani, sześć set czterdzieści dwa. 11. Synów Bebaj, sześć set dwadzieścia trzej. 12. Synów Azgad, tysiąc dwie ście dwadzieścia dwa. 13. Synów Adonikam, sześć set sześćdziesiąt sześć. 14. Synów Begwaj, dwa tysiąca pięćdziesiąt sześć. 15. Synów Adin, czterzy sta pięćdziesiąt czterzej. 16. Synów Ater, którzy byli z Ezechiasza, dziewięćdziesiąt ośm. 17. Synów Bezaj, trzy sta dwadzieścia trzej. 18. Synów Jora, sto

dwanaście. **19.** Synów Hasum, dwie ście dwadzieścia trzech. **20.** Synów Gebbar, dziewięćdziesiąt pięć. **21.** Synów Betlejem, sto dwadzieścia trzech. **22.** Mężów Netufa, pięćdziesiąt i sześć. **23.** Mężów Anatot, sto dwadzieścia i ośm. **24.** Synów Azmawet, czterdzieści dwa. **25.** Synów Kariatiarim, Cefira i Berot, siedm set czterdzieści trzech. **26.** Synów Ramat i Gabaa, sześć set dwadzieścia jeden. **27.** Mężów Machina, sto dwadzieścia dwa. **28.** Mężów Betel i Haj, dwie ście dwadzieścia trzech. **29.** Synów Nebo, pięćdziesiąt dwa. **30.** Synów Megbis, sto pięćdziesiąt sześć. **31.** Synów Elam drugiego, tysiąc dwie ście pięćdziesiąt czterzej. **32.** Synów Har, trzy sta dwadzieścia. **33.** Synów Lod, Hadid i Ono, siedm set dwadzieścia pięć. **34.** Synów Jerycho, trzy sta czterdzieści pięć. **35.** Synów Senaa, trzy tysiące sześć set trzydzieści. **36.** Kapłanów: Synów Jadaja w domu Jozue, dziewięć set siedmdziesiąt trzech. **37.** Synów Emmer, tysiąc pięćdziesiąt dwa. **38.** Synów Feshur, tysiąc dwie ście czterdzieści siedm. **39.** Synów Harim, tysiąc siedmnaście. **40.** Lewitów: Synów Jozue i Cedmihel, synów Odowiasza, siedmdziesiąt czterzej. **41.** Śpiewaków: Synów Asaf, sto dwadzieścia ośm. **42.** Synowie wrotnych: Synowie Sellum, synowie Ater, synowie Telmon, synowie Akkub, synowie Hatita, synowie Sobai, wszystkich sto trzydzieści dziewięć. **43.** Natinejczycy: Synowie Siha, synowie Hasufa, synowie Tabbaoth, **44.** synowie Ceros, synowie Siaa, synowie Fadon, **45.** synowie Lebana, synowie Hagaba, synowie Akkub, **46.** synowie Hagab, synowie Semlaj, synowie Hanan, **47.** synowie Gaddel, synowie Gaher, synowie Raaja, **48.** synowie Rasin, synowie Nekoda, synowie Gazam, **49.** synowie Aza, synowie Fasea, synowie Besee, **50.** synowie Asena, synowie Munim, synowie Nefusim, **51.** synowie Bakbuk, synowie Hakufa, synowie Harhur, **52.** synowie Beslut, synowie Mahida, synowie Harsa, **53.** synowie Berkos, synowie Sisara, synowie Tema, **54.** synowie Nasia, synowie Hatifa. **55.** Synowie sług Salomonowych: Synowie Sotaj, synowie Soferet, synowie Faruda, **56.** synowie Jala, synowie Derkon, synowie Geddel, **57.** synowie Safatia, synowie Hatil, synowie Focheret, którzy byli z Asebaim, synowie Ami. **58.** Wszystkich Natinejczyków i synów sług Salomonowych, trzy sta dziewięćdziesiąt dwa. **59.** A ci, którzy wyszli z Telmala, Telharsa, Cherub i Adon, i Emer, i nie mogli pokazać domów ojców swoich i nasienia swego, jeśli z Izraela byli: **60.** Synów Dalaja, synów Tobia, synów Nekoda, sześć set pięćdziesiąt dwa. **61.** A synów kapłańskich: Synowie Hobia, synowie Akkos, synowie Berzellaj, który pojął z córek Berzellaj Galaadczyka żonę i przewano go ich imieniem: **62.** ci szukali pisma rodu swego i nie znaleźli, i wyrzuceni są z kapłaństwa. **63.** I rzekł im Atersata, aby nie jedli z świętego świętych, aż by powstał kapłan uczony i doskonały. **64.** Wszystko mnóstwo jako jeden: czterdzieści dwa tysiąca trzy sta sześćdziesiąt, **65.** oprócz sług ich i służebnic, których było siedm tysięcy trzy sta trzydzieści siedm, a między nimi śpiewaków i śpiewaczek dwie ście. **66.** Koni ich, siedm set trzydzieści sześć; mułów ich, dwie ście czterdzieści pięć; **67.** wielbłądów ich, czterzy sta trzydzieści pięć; osłów ich, sześć tysięcy siedm set dwadzieścia. **68.** A z przedniejszych ojców, gdy wchodzili do kościoła PANSKIEGO, który jest w Jeruzalem, dobrowolnie ofiarowali na dom Boży, aby ji postawili na miejscu jego. **69.** Według przemożenia swego dali nakład na budowanie: złota czerwonych złotych sześćdziesiąt tysięcy i tysiąc,

srebra grzywien pięć tysięcy i sto szat kapłańskich. **70.** Mieszkali tedy kapłani i Lewitowie, i z ludu, i śpiewacy, i wrotni, i Natinejczycy w miasteczkach swych, i wszyscy Izrael w miasteczkach swych.

Rozdział 3

1. I już był przyszedł miesiąc siódmy, a synowie Izraelowi byli w miasteczkach swoich, zgromadził się tedy wszyscy lud jako mąż jeden do Jeruzalem. **2.** I powstał Jozue, syn Josedek, i bracia jego kapłani, i Zorobabel, syn Salatiel, i bracia jego, i zbudowali ołtarz Bogu Izraelowemu, aby na nim ofiarowali całopalenia, jako napisano w zakonie Mojżesza, męża Bożego. **3.** A ołtarz Boży postawili na podstawkach jego, gdy ich narodowie okolicznych ziem odstraszała, i ofiarowali na nim całopalenie JAHWE po ranu i w wieczór. **4.** I uczynili święto Kuczek, jako napisano jest, i całopalenie na każdy dzień porządnie według przykazania, robotę dnia w dzień jej. **5.** A po tym całopalenie ustawiczne, tak w pierwsze dni miesiąca, jako i we wszystkie uroczyste święta PANSKIE, które były poświęcone, i we wszystkich, w których z chęci był ofiarowany dar JAHWE. **6.** Od pierwszego dnia miesiąca siódmego poczęli ofiarować całopalenie PANU; a kościół Boży jeszcze nie był założony. **7.** I dali pieniądze kamiennikom i murarzom, strawę też i picie, i oliwę Sydończykom i Tyryjczykom, aby prowadzili drzewo cedrowe z Libanu do morza Joppe wedle tego, jako im był Cyrus, król Perski, przykazał. **8.** A roku wtórego przyszedł ich do kościoła Bożego do Jeruzalem, miesiąca wtórego, zaczęli Zorobabel, syn Salatiel, i Jozue, syn Josedek, i inni z braciej ich kapłani i Lewitowie, i wszyscy, którzy byli przyszli z pojmania do Jeruzalem, i postanowili Lewity od dwudziestu lat i wyższej, aby przynaglali robocie PANSKIEJ, **9.** I stanął Jozue i synowie jego, i bracia jego, Cedmihel i synowie jego, i synowie Juda, jako mąż jeden, aby przypilnowali tych, którzy robili w kościele Bożym, synowie Henadad i synowie ich, i bracia ich Lewitowie. **10.** Gdy tedy założyli murarze kościół PANSKI, stanęli kapłani w ubierze swoim z trąbami, a Lewitowie, synowie Asaf, z cymbałami, aby chwalili Boga przez ręce Dawida, króla Izraelskiego. **11.** I śpiewali pieśni i wyznawanie JAHWE: Iż dobry, iż na wieki miłosierdzie jego nad Izraelem. Wszyscy też lud krzychał krzykiem wielkim, chwalcąc JAHWE z tego, iż był założon kościół PANSKI. **12.** Mnodzy też z kapłanów i z Lewitów, i przedniejsi ojców, i starcowie, którzy widzieli kościół pierwszy, gdy był założony, i ten kościół przed oczyma swymi, płakali głosem wielkim; a mnodzy, krzycząc w radości, głos podnosili. **13.** I nie mógł żaden poznać głosu krzyczenia weselących się i głosu płaczu ludu, abowiem lud społecznie krzychał głosem wielkim i głos daleko było słyszeć.

Rozdział 4

1. I usłyszeli nieprzyjacielem Judy i Beniamin, iż synowie pojmania budowali kościół JAHWE Bogu Izraelowemu, **2.** i przystąpiwszy do Zorobabela i do przedniejszych ojców, rzekli im: Niech budujemy z wami, bo tak jako i wy szukamy Boga waszego. Otośmy ofiarowali ofiary ode dni Asor Haddan, króla Assur, który nas tu zaprowadził. **3.** I rzekł im Zorobabel i Jozue, i inni przedniejsi ojcowie Izraelscy: Nie możecie wy z nami budować domu Bogu naszemu, ale my tylko sami zbudujemy JAHWE Bogu

naszemu, jako nam rozkazał Cyrus, król Perski. **4.** Zstało się tedy, że lud ziemie przeszkadzał rękam ludu Judzkiego i przekazał im w budowaniu. **5.** I najęli przeciwko nim rajce, aby rozproszyli radę ich po wszystkie dni Cyrusa, króla Perskiego, i aż do królestwa Dariusza, króla Perskiego. **6.** A za królestwa Aswera, na początku królestwa jego, napisali skargę na obywateli Judzkie i Jerozolimskie. **7.** I za dni Artakserksa pisał Beselam, Mitridat, i Tabeel, i inni, którzy w radzie ich byli, do Artakserksa, króla Perskiego, a list skargi napisany był po Syryjsku i czytano ji językiem Syryjskim. **8.** Reum Beelteem i Samsaj pisarz napisali list jeden o Jeruzalem do Artakserksa króla takowy: **9.** Reum Beelteem i Samsaj pisarz, i inne rady ich, Dynejczycy, Afarsatachowie, Terfalczycy, Afarsejczycy, Erchuejczycy, Babilończycy, Susanechowie, Diewiowie i Elamitowie, **10.** i inni z narodów, które przeniósł Asenafar, wielki i sławny, i kazał im mieszkać w mieściech Samaryjskich i w innych zarzecznym krainach w pokoju; **11.** (ten jest wypis listu, który posłali do niego): Artakserksowi królowi, słudzy twoi, mężowie, którzy za Rzeką, zdrowia życzą. **12.** Niech będzie wiadomo królowi, iż Żydowie, którzy wyszli od ciebie do nas, przyszli do Jeruzalem, miasta odpornego i złego, które budują, wywodząc mury jego i ściany oprawując. **13.** Teraz tedy niech będzie wiadomo królowi, iż jeśli ono miasto będzie zbudowane, a mury jego naprawione będą, podatku i cła, i dochodów rocznych nie dadzą i aż do królów ta szkoda przydzie. **14.** A my pamiętając na sól, którąśmy na pałacu królewskim jadali, a iż patrząc na królewskie urazy, za rzecz niesłuszną mamy, przetośmy posłali i oznajmili królowi, **15.** abyś poszukał w księgach historyj ojców twoich, a najdziesz napisano w kronikach i dowiesz się, iż ono miasto, miasto odporne jest a królom i ziemiom szkodliwe i wojny powstają w nim od dawnych dni, przeco i miasto same zburzone jest. **16.** Opowiadamy my królowi, iż jeśli ono miasto będzie zbudowane, a mury jego będą naprawione, dzierżawy za Rzeką mieć nie będziesz. **17.** Słowo posłał król do Reum Beelteem i Samsaj pisarza, i do innych, którzy w radzie ich byli, obywatelów Samaryjej, i innym za Rzeką, życząc zdrowia i pokoju. **18.** Skarga, którąście posłali do nas, jawnie jest czytana przede mną. **19.** I rozkazałem, i szukano, i naleziono, że to miasto z dawna królom się przeciwi i rozruchy, i walki w nim powstawają. **20.** Bo i królowie mocni byli w Jeruzalem, którzy i panowali nad wszelką krainą, która jest za Rzeką, dań też, cła i dochody bierali. **21.** Przetoż teraz słuchajcie wyroku: Brońcie tamtym mężom, aby tamto miasto nie było budowane, aż jeśli podobno ode mnie rozkazano było. **22.** Patrzcie, abyście tego niedbale nie czynili i złe przeciw królom po lekku nie rosło. **23.** A tak kopia wyroku Artakserksa króla czytana jest przed Reumem Beelteem i Samsaj pisarzem, i radą ich. I jachali wskok do Jeruzalem do Żydów, i zabronili im ramieniem i mocą. **24.** Zaniechana jest tedy robota domu Pańskiego w Jeruzalem i nie budowano aż do roku wtórego królestwa Dariusza, króla Perskiego.

Rozdział 5

1. A Aggeus prorok i Zachariasz, syn Addo, prorokowali prorokując do Żydów, którzy w Żydowstwie i w Jeruzalem, w imię Boga Izraelskiego. **2.** Tedy powstał Zorobabel, syn Salatiel, i Jozue, syn Josedek,

i poczęli budować kościół Boży w Jeruzalem, a z nimi prorocy Boży pomagający im. **3.** W ten czas przyszedł do nich Tatanaj, który był ksiązęciem za Rzeką, i Starbuzanaj, i radźce ich, i tak im mówili: Kto wam radził, żebyście ten dom budowali i mury jego naprawowali? **4.** Na cośmy im odpowiedzieli, co za imiona były ludzi, którzy byli przyczyną onego budowania. **5.** A oko Boga ich było nad starszymi żydowskimi i zahamować ich nie mogli. I zdało się, aby rzecz do Dariusza była odniesiona, a natenczas, aby dosyć uczynili przeciw onemu oskarżeniu. **6.** Kopia listu, który posłał Tatanaj, ksiązę krainy za Rzeką, i Starbuzanaj, i radźce jego Arfasachczycy, którzy byli za Rzeką, do Dariusza króla. **7.** Mowa którą mu byli posłali, tak była napisana: Dariuszowi królowi, pokój wszelaki. **8.** Niech będzie wiadomo królowi, żeśmy jeździli do Żydowskiej krainy, do domu Boga wielkiego, który z kamienia nieciosanego budują i drzewo w ściany kładą; a tę robotę pilno wywodzą i roście w rękę ich. **9.** A tak pytaliśmy starszych onych i takeśmy im rzekli: Kto wam dał moc, abyście ten dom budowali i mury te naprawowali? **10.** Ale i imion ich pytaliśmy od nich, abyśmy oznajmili, i wypisaliśmy imiona tych mężów, którzy są między nimi przedniejsi. **11.** A oni nam odpowiedzieli temi słowy: My jesteśmy słudzy Boga nieba i ziemie i budujemy kościół, który był zbudowany przed tą wielą lat i który był król Izraelski wielki zbudował i wywiódł. **12.** A gdy ojcowie naszy wzruszyli ku gniewu Boga niebieskiego, dał je w ręce Nabuchodonozora, króla Babilońskiego, Chaldejczyka; dom też ten zburzył i lud jego przeniósł do Babilonu. **13.** A pierwszego roku Cyrusa, króla Babilońskiego, Cyrus król dał wyrok, aby ten dom Boży zbudowano. **14.** Bo i naczynia kościoła Bożego złote i srebrne, które był Nabuchodonozor wybrał z kościoła, który był w Jeruzalem, i zaniósł je był do zboru Babilońskiego, wyniósł król Cyrus ze zboru Babilońskiego i dano je niejakiemu Sassabasarowi, którego też ksiązęciem postanowił. **15.** I rzekł mu: Weźmi te naczynia a idź, a połóż je w kościele, który jest w Jeruzalem, a dom Boży niech będzie zbudowany na miejscu swoim. **16.** Natenczas tedy on Sassabasar przyszedł i założył fundamenty kościoła Bożego w Jeruzalem, i od onego czasu aż dotąd buduje się a jeszcze nie jest skończony. **17.** Teraz tedy, jeśli się zda rzecz dobra królowi, niech szukają w bibliotece królewskiej, która jest w Babilonie, jeśli król Cyrus rozkazał budować dom Boży w Jeruzalem, a wołą królewską w tej rzeczy niechaj do nas pośle.

Rozdział 6

1. Dariusz tedy król rozkazał i szukali w bibliotece ksiąg, które były chowane w Babilonie; **2.** i naleziono w Ekbatanie, który jest zamek w Medeńskiej krainie, księgi jedne, i taka pamięć była w nich napisana. **3.** Roku pierwszego Cyrusa króla: Cyrus król dał wyrok, aby dom Boży był zbudowany, który jest w Jeruzalem, na miejscu gdzie by ofiary ofiarowano, a żeby założyli grunty, które by znosiły wyż sześćdziesiąt łokiet, a szerz sześćdziesiąt łokiet, **4.** trzy rzędy z kamieni nieciosanych i także rzędy z drzewa nowego. A nakłady z domu królewskiego dane będą. **5.** Ale i naczynia kościoła Bożego złote i srebrne, które był Nabuchodonozor wyniósł z kościoła Jerozolimskiego a zaniósł je był do Babilonu, niech wrócone będą i odniesione do kościoła do Jeruzalem na miejsce swoje, które też położone są

w kościele Bożym. **6.** Teraz tedy, Tatanaj, książę krainy, która jest za Rzeką, Starbuzanaj, i rajce waszy Afarsacheowie, którzyście za Rzeką, odstępście od nich daleko **7.** a dopuście, żeby był budowany kościół tamten Boży od książęcia Żydów i od starszych ich, aby dom Boży tamten zbudowali na swym miejscu. **8.** Alem i ja rozkazał, co by mieli czynić tamci starszy Żydowscy, aby był zbudowany dom Boży, to jest, aby z skrzynie królewskiej, to jest z poborów, które dawają z krainy za Rzeką, pilnie nakłady dawano tym mężom, aby się robocie nie przeszkadzało. **9.** A będzieli potrzeba, i cielce, i jagnięta, i kozłeta na całopalenie Bogu Niebieskiemu, zboże, sól, wino i oliwę, według porządku kapłanów, którzy są w Jeruzalem, niech im dawają na każdy dzień, aby w czym skarga nie była. **10.** A niechaj ofiarują ofiary Bogu Niebieskiemu i niech proszą za zdrowie królewskie i synów jego. **11.** Ode mnie tedy dekret jest uczyniony: Aby każdy człowiek, który by odmienił to rozkazanie, było wzięto drzewo z domu jego i było wystawione, i był przybit na nim, a dom jego aby był pospolity. **12.** A Bóg, który chciał, aby tam mieszkało imię swoje, niech rozproszy wszystkie królestwa i lud, który by ściągnął rękę swoją, aby się sprzeciwił a rozwalił ten tam dom Boży, który jest w Jeruzalem. Ja, Dariusz, postanowiłem wyrok, który chcę, aby się z pilnością wypełnił. **13.** Tatanaj tedy, książę krainy za Rzeką, i Starbuzanaj, i rada jego wedle tego, jako był rozkazał Dariusz król, z pilnością tak wykonali. **14.** A starszy Żydowscy budowali i powodziło się im według prorocтва Aggeusza proroka i Zachariasza, syna Addo. I budowali, i wystawili za rozkazaniem Boga Izraelowego i za rozkazaniem Cyrusa i Dariusza, i Artakserksa, królów Perskich. **15.** I dokonali tego domu Bożego aż do trzeciego dnia miesiąca Adar, który jest rok szósty królestwa Dariusza króla. **16.** I uczynili synowie Izraelowi, kapłani i Lewitowie, i inni z synów przeprowadzenia, poświęcanie domu Bożego z radością. **17.** I ofiarowali na poświęcenie domu Bożego cielców sto, baranów dwie ście, baranków czterzy sta, kozłów od kóz za grzech wszystkiego Izraela dwanaście, według liczby pokoleni Izraelskich. **18.** I postanowili kapłany w rzędziech ich i Lewity w przemianach swoich nad służbą Bożą w Jeruzalem, jako napisano w księgach Mojżeszowych. **19.** I uczynili synowie Izraelscy przeprowadzenia Paschę czternastego dnia księżycy pierwszego. **20.** Bo się byli oczyścili kapłani i Lewitowie jako jeden: wszyscy czyści na ofiarowanie Paschy wszystkim synom przeprowadzenia i braciej swej kapłanom, i sobie. **21.** I jedli synowie Izraelscy, którzy się byli wrócili z przeprowadzenia, i wszyscy, którzy się byli odłączyli od plugastwa narodów ziemskich ku nim, żeby szukali JAHWE Boga Izraelskiego. **22.** I uczynili święto przaśników przez siedm dni z weselem: bo je był uweselił JAHWE i obrócił był serce króla Assur ku nim, aby pomagał rękami ich w budowaniu domu JAHWE Boga Izraelowego.

Rozdział 7

1. A po tych słowach za królestwa Artakserksa, króla Perskiego, Ezdrasz, syn Saraji, syna Azariasza, syna Helcjasza, **2.** syna Sellum, syna Sadok, syna Achitob, **3.** syna Amariasza, syna Azariasza, syna Marajot, **4.** syna Zarahiasza, syna Ozi, syna Bokci, **5.** syna Abisue, syna Finees, syna Eleazar, syna

Aarona, kapłana od początku 6. ten Ezdrasz wyszedł z Babilonu: a ten pisarz prędkie w zakonie Mojżeszowym, który dał JAHWE Bóg Izraelowi. I dał mu król, według ręki JAHWE Boga jego nad nim, wszystkie prośbę jego. 7. I wyszło z synów Izrael i z synów kapłańskich, i z synów Lewickich, i z śpiewaków, i z odźwiernych, i z Natinejczyków do Jeruzalem roku siódmego Artakserksa króla. 8. I przyszli do Jeruzalem miesiąca piątego, ten jest siódmy rok królewski. 9. Bo pierwszego dnia miesiąca pierwszego począł wychodzić z Babilonu, a pierwszego dnia miesiąca piątego przyszedł do Jeruzalem według ręki Boga jego dobrej nad nim. 10. Bo Ezdrasz przygotował serce swe, aby szukał zakonu PANSKIEGO, i czynił, i nauczał w Izraelu przykazania i sądu. 11. A wypis listu wyroku ten jest, który dał król Artakserkses Ezdraszowi kapłanowi, pisarzowi uczonemu w mowiech i w przykazaniach PANSKICH i w Ceremoniach jego w Izraelu. 12. Artakserkses, król królów, Ezdraszowi kapłanowi, pisarzowi prawa Boga niebieskiego, wielce uczonemu, zdrowia. 13. Ode mnie dekret wyszedł, aby komukolwiek by się podobało w królestwie moim z ludu Izraelskiego i z kapłanów jego, i z Lewitów iść do Jeruzalem, szedł z tobą. 14. Albowiemś posłan od króla i od siedmi radnych panów jego, abyś nawiedził Żydowską ziemię i Jeruzalem w zakonie Boga twego, który jest w ręku twoich, 15. a żebyś niósł srebro i złoto, które król i rada jego dobrowolnie ofiarowali Bogu Izraelowemu, którego przybytek jest w Jeruzalem. 16. I wszystko srebro i złoto, które byś kolwiek znalazł we wszytkiej ziemi Babilońskiej i lud by chciał ofiarować, i z kapłanów, co by dobrowolnie ofiarowali domowi Boga swego, który jest w Jeruzalem, 17. przezpiecznie weźmi i z tych pieniędzy z pilnością nakup cielców, baranów, baranków i obiat, i mokrych ofiar ich, a ofiaruj je na ołtarzu kościoła Boga waszego, który jest w Jeruzalem. 18. Ale i jeśli co tobie i braciej twej będzie się podobało z ostatka srebra i złota uczynić według woli Boga waszego, czyńcie. 19. Naczynie też, które tobie dają dla służby domu Boga twego, oddaj przed oblicznością Boga w Jeruzalem. 20. Ale i inne rzeczy, których by było potrzeba w dom Boga twego, ilekolwiek będzie potrzeba, abyś nałożył, będzie dano z skarbu i pieniędzy królewskich, 21. i ode mnie. Ja, król Artakserkses, postanowiłem i dałem dekret wszystkim stróżom skrzyni pospolitej, którzy są za rzeką, czegokolwiek od was żądać będzie Ezdrasz kapłan, pisarz zakonu Boga niebieskiego, abyście bez omieszkania dali 22. aż do sta talentów srebra i aż do sta korcy pszenice, i aż do sta batów wina, i do sta batów oliwy, a soli bez miary. 23. Wszystko, co należy do obrzędu Boga Niebieskiego, niech będzie oddano z pilnością w domu Boga niebieskiego: by się snadź nie rozgniewał na królestwo króla i synów jego. 24. Wam też oznajmujemy o wszytkich kapłanach i Lewitach, i śpiewakach, i odźwiernych, Natynejczykach i sługach domu Boga tego, żebyście nie mieli mocy cła, dani i rocznego obroku wkładać na nie. 25. A ty, Ezdraszu, według mądrości Boga twego, która jest w ręce twojej, postanów sędzie i urzędniki, żeby sądzili wszytkiemu ludowi, który jest za Rzeką, to jest tym, którzy znają zakon Boga twego, ale i nieumiejętne beśpiecznie nauczajcie. 26. A wszelki, który by nie pełnił zakonu Boga twego i zakonu królewskiego pilnie, będzie o nim sąd abo na śmierć, abo na wygnanie, abo na skaranie na majątności jego, abo więc na więzienie. 27. Błogosławiony JAHWE Bóg ojców naszych, który to dał

w serce królewskie, aby wślawił dom PANSKI, który jest w Jeruzalem, **28.** a ku mnie skłonił miłosierdzie swe przed królem i radą jego, i wszystkimi możnemi książęty królewskimi, a ja umocniony ręką JAHWE Boga mego, która była nade mną, zgromadziłem z Izraela przedniejsze, którzy by szli ze mną.

Rozdział 8

1. Ci tedy są przedniejszy domów i ród onych, którzy wyszli ze mną za królowania Artakserksa, króla z Babilonu. **2.** Z synów Finees, Gersom. Z synów Itamar, Daniel. Z synów Dawidowych, Hattus. **3.** Z synów Sechemiaszowych, synów Faros, Zachariasz, a z nim naliczono mężów sto pięćdziesiąt. **4.** Z synów Fahat Moab, Elioenaj, syn Zarehe, a z nim dwie ście mężów. **5.** Z synów Sechemiaszowych, syn Ezechiel, a z nim trzy sta mężów. **6.** Z synów Adan, Abed, syn Jonatan, a z nim pięćdziesiąt mężów. **7.** Z synów Alam, Izajasz, syn Ataliaszów, a z nim siedmdziesiąt mężów. **8.** Z synów Safatiaszowych, Zebedia, syn Michael, a z nim ośmdziesiąt mężów. **9.** Z synów Joab, Obedia, syn Jahiel, a z nim dwie ście ośmnaście mężów. **10.** Z synów Selomit, syn Josfiów, a z nim sto sześćdziesiąt mężów. **11.** Z synów Bebaj, Zachariasz, syn Bebaj, a z nim dwadzieścia ośm mężów. **12.** Z synów Azgad, Johanan, syn Eksetan, a z nim sto i dziesięć mężów. **13.** Z synów Adonikam, którzy byli ostateczni, a te imiona ich: Elifelet i Jehiel, i Samajas, a z nimi sześćdziesiąt mężów. **14.** Z synów Begui, Utaj i Zachur, a z nimi siedmdziesiąt mężów. **15.** A zgromadziłem je do rzeki, która wchodzi do Ahawa, i mieszkaliśmy tam trzy dni i szukałem między ludem i kapłany synów Lewi, i nie znalazłem tam. **16.** A tak posłałem Eliezer i Ariel, i Semejasza, i Elnatan, i Jarib, i drugiego Elnatan, i Natan, i Zachariasza, i Mosollam, przełożone, i Jojarib, i Elnatan, mędrcy. **17.** I posłałem ich do Eddo, który jest pierwszy na miejscu Chasfijej, i włożyłem w usta ich słowa, które by mówili do Eddo i do braciej jego Natynejczyków na miejscu Chasfijej, aby nam przywiedli sługi domu Boga naszego. **18.** I przywiedli nam, przez rękę Boga naszego dobrą nad nami, męża nauczzonego z synów Moholi, syna Lewi, syna Izrael, i Sarabiasza, i syny jego, i braciej jego, ośmnaście; **19.** i Hasabiasza, a z nim Izajasza, synów Merari i braciej jego, i synów jego, dwadzieścia; **20.** i z Natynejczyków, które był dał Dawid i książęta na posługi Lewitom, Natynejczyków dwie ście dwadzieścia. Wszyscy ci imiony swemi byli mianowani. **21.** I zapowiedziałem tam post u rzeki Ahawa, abyśmy się dręczyli przed Panem Bogiem naszym a prosili od niego drogi prostej sobie i synom naszym, i wszystkiej majątności naszej. **22.** Bom się wstydał prosić u króla pomocy i jezdnych, którzy by nas bronili od nieprzyjaciela na drodze, bośmy mówili królowi: Ręka Boga naszego jest nad wszystkimi, którzy go szukają w dobroci, a panowanie jego i moc jego, i zapalczywość nad wszystkimi, którzy go opuszczają. **23.** I pościliśmy, i prosiliśmy Boga naszego o to, i powiodło się nam szczęśliwie. **24.** I odłączyłem z książąt kapłańskich dwanaście: Sarabiasza i Hasabiasza, a z nimi z braciej ich dziesięć. **25.** I odważyłem im srebro i złoto, i naczynie poświęcone domu Boga naszego, które był ofiarował król i rady jego, i książęta jego, i wszytek Izrael z tych, którzy się byli naleźli; **26.** i odważyłem w ich rękę srebra talentów sześć set pięćdziesiąt i sto naczynia srebrnego, złota sto talentów, **27.** a czasz złotych

dwadzieścia, które miały po tysiąc czerwonych złotych, a naczynia miedzi jasnej bardzo dobrej dwoje, piękne jako złoto. **28.** I rzekłem im: Wyście święci PANSCY i naczynie święte, i srebro, i złoto, które dobrowolnie jest ofiarowane JAHWE Bogu ojców waszych: **29.** czujcież a strzeżcie, aż odważycie przed książęty kapłanów i Lewitów, i przed książęty domów Izraelskich w Jeruzalem do skarbu domu PANSKIEGO. **30.** I wzięli kapłani i Lewitowie wagę srebra i złota, i naczynia, żeby odnieśli do Jeruzalem do domu Boga naszego. **31.** A tak ruszyliśmy się od rzeki Ahawa dwunastego dnia księżycyca pierwszego, abyśmy szli do Jeruzalem, a ręka Boga naszego była nad nami i wybawił nas z ręki nieprzyjaciela i czyhającego na drodze. **32.** I przyszlismy do Jeruzalem, i mieszkaliśmy tam trzy dni. **33.** A czwartego dnia odważono srebro i złoto, i naczynie w domu Boga naszego przez rękę Meremot, syna Uriasza kapłana, a z nim Eleazar, syn Fineesów, a z nimi Jozabed, syn Jozuego, i Noadaja, syn Bennoj, Lewitowie, **34.** według liczby i wagi wszystkich rzeczy; i spisano wszystkę wagę czasu onego. **35.** Ale i którzy byli przyszli z poimania, synowie przeprowadzenia, ofiarowali całopalenia Bogu Izraelowemu, cielców dwanaście, za wszytek lud Izraelski, baranów dziewięćdziesiąt sześć, baranków siedmdziesiąt siedm, kozłów za grzech dwanaście: wszystko na całopalenie JAHWE. **36.** A wyroki królewskie oddali panom, którzy byli od oczu królewskich, i książętom za rzeką i wywyższyli lud i dom Boży.

Rozdział 9

1. A gdy się to odprawilo, przystąpili do mnie przełożeni, mówiąc: Nie odłączył się lud Izraelski, kapłani i Lewitowie, od narodów ziem i od obrzydłości ich, to jest od Chananejczyka i Hetejczyka, i Ferezejczyka, i Jebujejczyka, i Ammonitów, i Moabitów, i Egipcjanów, i Amorejczyków, **2.** bo spojmowali córki ich sobie i synom swym i pomieszali nasienie święte z ludźmi ziem. Ręka też książąt i urzędu w tym przestępstwie pierwsza była. **3.** A gdym usłyszał tę rzecz, rozdarłem płaszcz mój i suknią i rwałem włosy na głowie mojej i brodzie, i siedziałem smutny. **4.** I zeszedli się do mnie wszyscy, którzy się bali słowa Boga Izraelowego dla przestępstwa tych, którzy się byli z niewolej wrócili, a jam siedział smutny aż do ofiary wieczornej. **5.** A w ofiarę wieczorną wstałem z utrapienia mego a rozdarszy płaszcz i suknią, poklęknąłem na kolana moje i rozciągnąłem ręce swe ku JAHWE Bogu memu, **6.** i rzekłem: Boże mój! Wstyd ci mnie a sromam się podnieść oblicze moje do ciebie, bo nieprawości nasze rozmnożyły się nad głowę naszą i grzechy nasze urosły aż do nieba, **7.** ode dni ojców naszych, lecz i my sami zgrzeszyliśmy ciężko aż do dnia tego. A prze nieprawości nasze wydaliśmy sami i królowie naszy, i kapłani naszy w ręce królów ziemskich i pod miecz, i w niewolą, i na łup, i na zawstydzenie twarzy, jako i dnia tego. **8.** A teraz jakoby trochę i na mały czas stała się prośba nasza u JAHWE Boga naszego, żeby nam zostawiono ostatek i dany był kołek na miejscu jego świętym, i oświecił oczy nasze Bóg nasz a dał nam trochę żywota w niewolstwie naszym. **9.** Bośmy niewolnicy, a w niewolej naszej nie opuścił nas Bóg nasz, ale nakłonił na nas miłosierdzie przed królem Perskim, aby nam dał żywot i wywyższył

dom Boga naszego, i zbudował spustoszenia jego, i dał nam płot w Judzie i w Jeruzalem. **10.** A teraz co rzeczymy, Boże nasz, potym? Bośmy opuścili przykazania twoje, **11.** któreś rozkazał w ręce sług twoich proroków, mówiąc: Ziemia, do której wy wchodzicie, abyście ją posiadli, ziemia plugawa jest wedle plugastwa narodów i inszych ziem i obrzydłości onych, którzy ją napełnili od brzegu aż do brzegu w splugawieniu swym. **12.** Teraz tedy córek waszych nie dajcie synom ich i córek ich nie bierzcie synom waszym, i nie szukajcie pokoju ich i szczęścia ich aż do wieku: abyście byli umocnieni i pożywali dóbr ziemie, żebyście dziedzice mieli syny wasze aż na wieki. **13.** A po wszystkim, co przyszło na nas dla uczynków naszych złych i dla grzechu naszego wielkiego, żeś ty, Boże nasz, wybawił nas z nieprawości naszej i dałeś nam zbawienie jako jest dziś, **14.** abyśmy się nie wracali i nie gwałcili przykazania twego, i nie wstępowali w małżeństwa z narody tych obrzydłości. Izaliś się rozgniewał na nas aż do zginienia, żebyś nam nie zostawił pozostałości na wybawienie? **15.** JAHWE Boże Izraelów, tyś jest sprawiedliwy: żeśmy zostali, którzy byśmy byli wybawieni jako dnia tego. Otośmy przed tobą w przewinieniu naszym: bo nie może się ostać przed tobą dla tego.

Rozdział 10

1. Tak tedy gdy się modlił Ezdrasz i gdy wzywał płacząc, i leżał przed kościołem Bożym, zebrało się do niego z Izraelczyków zgromadzenie barzo wielkie mężów i niewiast, i dzieci, i płakał lud płaczem wielkim. **2.** I odpowiedział Secheniasz, syn Jehiel, z synów Elam, i rzekł Ezdraszowi: Myśmy wystąpili przeciw Bogu naszemu i spojmowaliśmy żony obce z ludu ziemie. A teraz, jeśli jest za to pokuta w Izraelu, **3.** uczynmy przymierze z JAHWE Bogiem naszym, że porzucimy wszystkie żony i te, którzy z tych się urodzili. Według wolej Pańskiej i tych, którzy się boją przykazania JAHWE Boga naszego. Niechaj będzie według zakonu. **4.** Wstańże: na cię należy stanowić, a my będziemy z tobą. Zmocni się a czyn! **5.** Wstał tedy Ezdrasz i poprzysiągł książęta kapłańskie i Lewickie, i wszystkiego Izraela, żeby uczynili wedle tego słowa: i przysięgli. **6.** I wstał Ezdrasz przed domem Bożym, i siedł do komory Johanana, syna Eliasib, i wszedł tam, chleba nie jadł i wody nie pił, bo żałował przestępstwa tych, którzy się byli z niewoli wrócili. **7.** I puszczo głoś w Judzie i w Jeruzalem do wszystkich synów przeprowadzenia, aby się zgromadzili do Jeruzalem, **8.** a wszelki, który by nie przyszedł za trzy dni według uradzenia książąt i starszych, będzie wzięta wszystka majątność jego i sam będzie wyrzucon z gromady przeprowadzenia. **9.** Zeszli się tedy wszyscy mężowie Judzcy i Beniaminowi do Jeruzalem za trzy dni, ten jest miesiąc dziewiąty, dwudziestego dnia miesiąca, i siedział wszystek lud na placu domu Bożego, drżąc dla grzechu i dla dżdżów. **10.** I wstał Ezdrasz kapłan, i rzekł do nich: Wyście wystąpili i spojmowaliście żony obce, abyście przydali do grzechu Izrael. **11.** A teraz dajcie wyznanie JAHWE Bogu ojców waszych a uczynicie upodobanie jego, a odłączcie się od narodów ziemie i od żon obcych. **12.** I odpowiedziało wszystko zgromadzenie, i rzekło głosem wielkim: Według słowa twego do nas, tak się niechaj stanie. **13.** Ale jednak, iż lud wielki jest i czas dżdżysty, a nie możemy stać na dworze, a sprawa

nie jest jednego dnia albo dwu (bośmy barzo zgrzeszyli w tej mowie), **14.** niechaj będą postanowieni przełożeni we wszystkim zgromadzeniu. A wszyscy w mieście naszych, którzy pojęli żony obce, niech przychodzą na czas postanowiony, a z nimi starszy po mieście i mieście i sędziowie jego, aż się odwróci gniew Boga naszego od nas dla tego grzechu. **15.** Jonatan tedy, syn Azahel, i Jazja, syn Tekue, byli na to wysadzeni, a Mesollam i Sebetaj, Lewit, pomagali im. **16.** I uczynili tak synowie przeniesienia. I poszli Ezdrasz kapłan i mężowie przełożeni familij do domów ojców swoich, i wszyscy po imionach swoich. I zasiedli pierwszego dnia miesiąca dziesiątego, aby się o rzeczy pytali. **17.** I odprawili się wszyscy mężowie, którzy byli pojęli żony obce, aż do pierwszego dnia miesiąca pierwszego. **18.** I naleźli się z synów kapłańskich, którzy byli pojęli żony obce. Z synów Jozue, syna Jesedek, i bracia jego: Maasja i Eliezer, i Jarib, i Godolia. **19.** I dali ręce swe, że mieli odrzucić żony swe, a za występ swój barana z owiec ofiarować. **20.** A z synów Emmer: Hanani i Zebedia; **21.** a z synów Harim, Maasja i Elia, i Semeja, i Jehiel, i Ozjasz; **22.** a z synów Feshur: Elioenaj, Maasja, Ismael, Natanael, Jozabed i Elasa. **23.** I z synów Lewitów: Jozabed i Semei, i Celaja (ten jest Kalito), Fataja, Juda i Eliezer. **24.** A z śpiewaków: Eliasib. A z odźwiernych: Sellum i Telem, i Uri. **25.** I z Izraela z synów Faros: Remeja i Jezja, i Melchia, i Miamin, i Eliezer, i Melchia, i Banea; **26.** a z synów Elam: Matania, Zachariasz i Jehiel, i Abdi, i Jerimot, i Elia; **27.** a z synów Zetua: Elioenaj, Eliasib, Matania i Jerimot, i Zabab, i Aziza; **28.** a z synów Beabaj: Johanan, Hanania, Zabbaj, Atalaj; **29.** a z synów Bani: Mosollam i Melluch, i Adaja, Jasub i Saal, i Ramot; **30.** a z synów Fahat Moab: Edna i Chalal, Banajas i Maasjas, Matanias, Beseleel, Bennuj i Manasse; **31.** a z synów Herem: Eliezer, Jozue, Melchias, Semejas, Symeon, **32.** Benjamin, Maloch, Samarias; **33.** a z synów Hasom: Matanaj, Matata, Zabab, Elifelet, Jermaj, Manasse, Semei; **34.** z synów Bani: Maaddi, Amram i Uel, **35.** Baneas i Badajas, Cheliau, **36.** Wania, Marimut i Eliasib, **37.** Matanias, Matanaj i Jasi, **38.** i Bani, i Bennuj, Semei **39.** i Salmias, i Natan, i Adajas, **40.** i Mechnedebaj, Sesaj, Saraj, **41.** Ezrel i Selemiau, Semeria, **42.** Sellum, Amaria, Jozef; **43.** z synów Nebo: Jehiel, Matatias, Zabab, Zabina, Jeddu i Joel, i Banaja. **44.** Ci wszyscy wzięli byli żony obce, a były z nich niewiasty, które były porodziły syny.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuیتę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.